

Sygn. akt **II K 671/12**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Michał Krasowski

w obecności protokolanta: starszego sekretarza sądowego Agnieszki Wolskiej, Anity Szczepanik, Joanny Wnuk – Radłowskiej

przy udziale Prokuratora: Katarzyny Abramowicz – Piłat, Anny Gregier, Ewy Lewandowskiej – Stojek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 18 marca 2016 roku, 4 maja 2016 roku, 8 czerwca 2017 roku, 26 sierpnia 2016 roku, 6 września 2016 roku, 28 października 2016 roku, 2 listopada 2016 roku, 2 grudnia 2016 roku, 20 stycznia 2017 roku, 10 marca 2017 roku, 12 kwietnia 2017 roku i 6 października 2017 roku

sprawy **A. N. (1)**, córki E. i T. z domu Z., urodzonej (...) w P.,

oskarżonej o to, że:

1. w czasie bliżej nieokreślonym do dnia 25 października 2011 roku na ulicy (...) w miejscowości G., woj. (...) prowadząc hodowlę psów rasy (...)znęcała się nad psami zadając im cierpienie poprzez utrzymywanie ich w niewłaściwych warunkach bytowania, w stanie rażącego niechlujstwa, w nadmiernym zagęszczeniu w zamkniętych pomieszczeniach i klatkach, bez zapewnienia właściwego dostępu do wody i pożywienia oraz bez zapewnienia możliwości niezbędnego ruchu,

tj. o czyn z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 i ust. 2 pkt 10 i 14 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt

2. w czasie bliżej nieokreślonym do dnia 25 października 2011 roku na ulicy (...) w miejscowości G., woj. (...) wbrew przepisom ustawy hodowała (...) rasowe bez uzyskania zezwolenia Starosty Powiatowego w P.,

tj. o czyn z art. 52 ust. 4 w zw. z art. 10 ust. 1 Ustawy z dnia 13 października 1995 roku Prawo łowieckie

I. uniewinnia oskarżoną **A. N. (1)** od dokonania zarzucanego jej czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku i na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty procesu w tym zakresie przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

II. oskarżoną **A. N. (1)** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z pkt 2 części wstępnej wyroku wyczerpująco dyspozycję art. 52 pkt 4 w zw. z art. 10 ust. 1 Ustawy z dnia 13 października 1995 roku Prawo łowieckie i za to na podstawie art. 52 pkt 4 Ustawy z dnia 13 października 1995 roku Prawo łowieckie wymierza jej karę 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., w zakresie skazania za czyn z pkt 2 części wstępnej wyroku, zwalnia oskarżoną **A. N. (1)** w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt **II K 671/12**

UZASADNIENIE

W związku ze złożeniem wniosków o pisemne uzasadnienie wyroku wydanego w dniu 17 października 2017 roku w sprawie sygn. II K 671/12 jedynie w zakresie czynu z punktu I aktu oskarżenia, Sąd – na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. – w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. N. (1) posiada wykształcenie technik weterynaryjny, od przeszło 20 lat prowadzi hodowlę psów, w tym rasy (...), jak i chów psów innych ras np. (...) czy (...) pod nazwą (...) i w tym celu od około 1998 roku korzysta z nieruchomości położonej w G., stanowiącej jej własność. Na nieruchomości tej znajdują się dwa budynki – mieszkalny, drewniany, jednokondygnacyjny z dobudowanym gankiem oraz murowany, podwórko ma wydzieloną część przeznaczoną jako wybieg dla zwierząt. W budynku mieszkalnym znajduje się 7 pomieszczeń w różnym stopniu wykończenia. W dniu 25 października 2011 roku podczas przeszukania pomieszczeń ujawniono, iż w domu mieszkalnym w którym przebywały psy znajdowały się różne elementy wyposażenia, w tym sanitarne, jak i klatki dla zwierząt. Także w budynku murowanym znajdowały się klatki dla zwierząt, nadto puste klatki usytuowane były na podwórku. W opiece nad zwierzętami A. N. (1) pomagał do ok. 2010 roku M. J.. Liczba psów jakie znajdowały się w hodowli A. N. (1) była zmienna, w tym osiągała ona liczbę od 30 do 70 psów lub nawet więcej.

W okresie od 2011 roku do 2013 roku A. N. (1) uczestniczyła w akcji adopcji zwierząt do fundacji niemieckiej.

Dowód: częściowo wyjaśnienia A. N. (1) k. 555v, k. 611v., k. 1029-1029v., k. 1045v.-1048v., k. 1054-1054v., k. 1059-1061, k. 1091v., k. 1102v.-1105, k. 1446v., k. 1463-1466, k. 1485v.-1487; zeznania świadka A. Ś. (wcześniej C.) k. 1402v.-1403, k.18-20, k. 612-613v., k. 1051v.-1054; zeznania świadka J. W. k.1404-1405, k. 98v.-99v., k. 615v.-616v., k. 1087-1089v.; zeznania świadka M. W. (1) k. 1494-1494v., k. 539v., k. 778v.-776, k. 1161; zeznania świadka L. W. k. 1494v., k. 481v.-482, k. 693-694, k. 1160v.; zeznania świadka A. K. (1) k. 1533-1536; zeznania świadka M. J. k. 1568-1569; zeznania świadka J. O. k. 1569-1570v.; zeznania świadka L. R. k. 1452v.-1453v., k. 232v.-233v., k. 691v.-692, k. 1105-1106v.; zeznania świadka A. B. (1) k. 1490v.-1491, k. 686-686v., k. 1255v.-1256; zeznania E. A. k. 1495-1497; protokół przeszukania i oględzin k. 50-61, fotografie k. 226.

Od około 1991 roku A. N. (1) była członkiem Oddziału Związku (...) w L. kiedy to w 2008 roku zrezygnowała z członkowska w strukturach w L. i przeniosła się do Oddziału w R.. Od około 2005, 2006 roku w hodowli A. N. (1) odbywały się kontrole i oględziny z ramienia Związku (...) w L., które wykazały iż w hodowli A. N. (1) znajduje się za dużo psów. W tym czasie do oddziału w L. napływały skargi od osób, który wskazywały na nieporozumienia na tle finansowym z A. N. (1). Skargi te dotyczyły również warunków hodowli prowadzonej przez A. N. (1). W toku kontroli przeprowadzonych przez Oddział Związku (...) w L. sporządzono protokoły, w których opisywano nieprawidłowości jakie stwierdzono w zakresie warunków prowadzonej hodowli, dotyczące: zagęszczenia zwierząt, przetrzymywania ich w klatkach, w tym ustawienia ich piętrowo bez zapewniania zabezpieczenia przeciwko przedostawaniu się odchodów i moczu zwierzęcia na klatkę ustawioną na dole, niezapewnienie psom ruchu, wody, pożywienia czy też pozostawienia odchodów i moczu zwierząt na podłodze. Wobec A. N. (1) wszczęte zostało postępowanie dyscyplinarne, które wobec wystąpienia przez nią z struktur Oddziału Związku (...) w L. zostało umorzone.

Także do Fundacji (...)! – Punkt P. wpłynęły zgłoszenie dotyczące nieprawidłowości w hodowli prowadzonej przez A. N. (1). Nieprawidłowości te dotyczyły warunków w jakich trzymane były zwierzęta, braków w wyżywieniu, nie sprzątania odchodów zwierząt. Znajoma A. N. (1), z którą jeździła ona również na wystawy psów – H. M., z uwagi na warunki panując w hodowli A. N. (1), czy też przypadki bicia zwierząt podczas podróży na wystawy zawiadomiła w 2012 roku o tej sytuacji Fundację (...). Wobec powyższych Fundacja (...)! – Punkt P. podejmowała interwencje, w tym złożyła zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa skierowane do Prokuratury Rejonowej w P.. Nadto Fundacja (...)! – Punkt P. zwracała się do Związku (...) w L. i R. o udzielenie informacji o prowadzonej przez A. N. (1) hodowli.

Również Fundacja (...) otrzymała w listopadzie 2010 roku zgłoszenia od osób, które wskazywały na nieprawidłowości w prowadzonej przez A. N. (2) hodowli psów, odnoszące się do zbyt dużej liczby przetrzymywanych zwierząt, wykonywania przez A. N. (1) samodzielne zabiegów zszywania ran psów, braku dostępu zwierząt do wody. Podczas

kontroli w grudniu 2010 roku ujawniono, iż A. N. (1) trzyma ponad 30 psów rasy(...)na terenie nieruchomości w G., zwierzęta nie miały dostępu do świeżej wody, w pomieszczeniach znajdowały się klatki dla zwierząt. A. N. (1) przyjęła od tejże fundacji suchą karmę dla psów ofiarowaną w formie darowizny.

Oddział Związku (...) w L., po tym jak napływały do niego informacje o nieprawidłowych warunkach jakie panują w prowadzonej przez A. N. (1) hodowli, w tym z uwagi na zbyt dużą liczbę trzymanyh przez nią zwierząt, ograniczył jej możliwości hodowania zwierząt.

Dowód: zeznania świadka R. S. (1) k. 1453v.-1454, k. 318v.-319, k. 692-692v., k. 1141v.-1142; zeznania świadka E. A. k. 1495-1497; zeznania świadka I. G. k. 1447-1449, k. 159v.-161, k. 687v.-688v., k. 1091v.-1093; zeznania świadka A. B. (2) k. 1449-1450v., k. 181v., k. 689v.-690v., k. 1225v.-1226; zeznania świadka H. M. k. 1491v.-1493v.; zeznania świadka A. Ś. (wcześniej C.) k. 1402v.-1403, k.18-20, k. 612-613v., k. 1051v.-1054; zeznania świadka L. R. k. 1452v.-1453v., k. 232v.-233v., k. 691v.-692, k. 1105-1106v.; częściowo wyjaśnienia A. N. (1) k. 555v, k. 611v., k. 1029-1029v., k. 1045v.-1048v., k. 1054-1054v., k. 1059-1061, k. 1091v., k. 1102v.-1105, k. 1446v., k. 1463-1466, k. 1485v.-1487; dokumenty k. 1-2, k. 8-9, k. 10-11, k. 12-15, k. 21-25, k. 26-38, 204-205, k. 226, k. 1125-1138, k. 1474-1477.

A. N. (1) od kiedy prowadzi hodowlę psów rasowych brała udział w wystawach psów, w tym międzynarodowych. Wyjeżdżała na L. do miejscowości D., do B., czy na S.. Niejednokrotnie wyjazd na wystawę odbywał się w towarzystwie innych wystawców, z którymi A. N. (1) podróżowała ze swoimi psami. W trakcie wspólnych wyjazdów niektórzy wystawcy mieli zastrzeżenia co do warunków, w jakich przewoziła ona swoje psy czy w jaki sposób obchodziła się ona w trakcie podróży na wystawę oraz w trakcie samej wystawy. I tak, w ramach wspólnego wyjazdu z J. S. (1) A. N. (1) miała przewozić psy w samochodzie bez zabezpieczenia, w trakcie postojów jej psy były puszczone luzem na parking, bez smyczy, nie miały również zapewnionej wody. W trakcie wystawy, gdy konieczny był nocleg, A. N. (1) nocowała w samochodzie. Na czas wystawy i podróży A. N. (1) nie miała karmy dla psów, a gdy na wystawie na stoiskach reklamowych oferowane były próbki jedzenia dla zwierząt, psy A. N. (1) jadły z udostępnionej karmy. Gdy na wystawie nie było stoisk firm reklamujących karmy dla zwierząt i darmowe próbki, pozostali wystawcy którzy podróżowali z A. N. (1) udostępniali jej resztki karmy, którą ich psy nie zjadły. W. K. w czasie wyjazdu z A. N. (1) na wystawę około 2000 roku widział, aby szczeniaki które przewoziła były zabrudzone odchodami. W czasie wspólnego wyjazdu na wystawę z R. S. (2) A. N. (1) miała pozostawić swojego psa zamkniętego w samochodzie na noc, czy w hotelu w którym zatrzymała się na czas wystawy kąpała swoje psy, czy karmiła swoje psy karmą udostępnioną przez sprzedawca na stoiskach reklamowych. A. N. (1) miała również niecenzuralnie zwracać się do swoich psów, co R. S. (2) słyszała podczas prowadzonej z nią rozmowy telefonicznej. Podczas wspólnego wyjazdu z E. P. na S. (...) w sierpniu 2011 roku A. N. (1) miała przewozić psy w samochodzie, w którym nie wszystkie były zabezpieczone w klatkach czy trzymać psy zamknięte w klatkach w samochodzie przez cały czas wystawy, a także nie zaopatrywać się w karmę dla psów na czas wystawy i podróży. Inni wystawcy, np. R. S. (1), M. W. (2), nie wskazywali na jakiegokolwiek nieprawidłowości w zachowaniu A. N. (1) wobec jej psów podczas wystaw czy w prowadzonej przez nią hodowli. W kontakcie z A. N. (1) znajdują się osoby, które zakupiły od niej psa jak i odwiedziły jej hodowlę i nie zaobserwowali oni jakichkolwiek nieprawidłowości w jej sposobie traktowania zwierząt czy warunków w jakich przetrzymywała ona zwierzęta.

Dowód: zeznania świadka J. S. (1) k. 1482v.- (...), k. 236-237, k. 686v.-687, k. 1140-1141; zeznania świadka R. S. (2) k. 1451-1452v., k. 523v., k. 774-774v., k. 1162-1164v.; zeznania świadka W. K. k. 1484-1484v., k. 467v., k. 689-689v., k. 1159-1159v.; zeznania świadka E. P. k. 1405v.- (...), k. 120-122, k. 503-504, k. 614-615v., k. 1056v.- (...), k. 1061; zeznania świadka P. P. k. 1403-1403v., k. 116v.-117, k. 613v.-614, k. 1090v.- (...); zeznania świadka R. S. (1) k. 1453v.- (...), k. 318v.-319, k. 692-692v., k. 1141v.- (...); zeznania świadka M. W. (2) k. 1617-1619; zeznania świadka G. K. k. 1484v.-1485v., k. 486v., k. 773v.-774, k. 1164v.-1165v.; zeznania świadka T. B. k. 1537v.-1540; zeznania świadka A. R. k. 1540-1541; zeznania świadka M. L. k. 1662-1662v.; zeznania świadka A. K. (2) k. 1700-1702; zeznania świadka E. R. k. 1735-1736v.; zeznania świadka K. P. k. 1804-1806; zeznania świadka M. S. k. 1279-1279v., k. 1762-1764; zeznania świadka Ł. W. k. 1564v.- (...); zeznania świadka J. S. (2) k. 1570v.-1571v.; częściowo wyjaśnienia A. N. (1) k. 555v, k. 611v., k. 1029-1029v., k. 1045v.-1048v., k. 1054-1054v., k. 1059-1061, k. 1091v., k. 1102v.- (...), k. 1446v., k. 1463-1466, k. 1485v.- (...).

W ramach prowadzonej hodowli A. N. (1) szczepiła swoje psy, korzystała z doraźnej pomocy lekarza weterynarii, w tym w zakresie profilaktyki i leczenia.

Dowód: zeznania świadka S. G. k. 1536-1540; zeznania świadka T. B. k. 1537v.-1540; zeznania świadka A. B. (1) k. 1490v.-1491v., k. 686-686v., k. 1255v.- (...); zeznania świadka J. S. (2) k. 1570v.-1571v.; dokumenty 247-315.

W dniu 25 października 2011 roku z inicjatywy Fundacji (...)! – Punkt P., do której wpłynęły informacje o nieprawidłowych warunkach hodowli A. N. (1), miała miejsce kontrola tej hodowli, w której uczestniczyli funkcjonariusze KPP P., pracownik inspekcji weterynaryjnej P. i przedstawiciel tejże fundacji, przy czym nie wszedł on na teren hodowli A. N. (1). W trakcie kontroli stwierdzono, iż psy przebywające na posesji w G., w liczbie ok. 60 sztuk, w tym rasy (...), zachowywały się normalnie, nie miały widocznych zmian na skórze, ani nie wypadły im włosie. Psy biegały po posesji, część z nich była zamknięta w pomieszczeniach, część w boksach, np. suka ze szczeniakami, czy suka w trakcie ciecarki. Kilka zwierząt znajdowało się w klatkach znajdujących się na zewnątrz budynku. Wymiary klatek dla zwierząt wynosiły 0,53 x 0,73 m i wysokości 0,57 m, 1,05 x 1,07 m i wysokości 1,08 m, 1,5 x 1 m wysokości 0,8 m, 0,55 x 0,35 m i wysokości 0,35 m, 0,72 x 1,02 m wysokości 0,8 m, 1 x 1 m wysokości 0,8 m. Ujawniono, iż w klatkach tych zwierzęta nie były trzymane pojedynczo, i tak 2 psy rasy Y. trzymane były w klatce o wym. 0,55 x 0,35 m i wysokości 0,35 m, 4 szczeniaki w klatce o wym. 1 x 1 m i wysokości 0,8 m, jak 4 dorosłe psy w klatce o wym. 0,72 x 1,02 i wysokości 0,8 m. Stan zwierząt, ich kondycja czy odżywienie nie budziło zastrzeżeń lekarzy weterynarii, którzy w kontroli tej uczestniczyli. Zwierzęta umieszczone w klatkach nie miały otarć sierści, ich ubytków, czy okaleczenia kończyn. W zakresie warunków sanitarnych prowadzonej hodowli A. N. (1) wykazała iż w dniu 10 listopada 2011 roku zawarła umowę w zakresie odbioru odpadów stałych z przedsiębiorcą (...) Sp. z o.o. z/s w R.. W zakresie naruszeniami przepisów przeciwpożarowych ujawnionych podczas kontroli przeprowadzonej przez inspektora sekcji kontrolno – rozpoznawczej Państwowej Straży Pożarnej w P. na A. N. (1) nałożono obowiązki określone w decyzji Komendanta Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w P. z dnia 29 listopada 2011 roku w sprawie znak: PZ- (...).

Dowód: zeznania świadka J. W. k.1404-1405, k. 98v.-99v., k. 615v.-616v., k. 1087-1089v.; zeznania świadka S. G. k. 1536-1540; zeznania świadka A. Ś. (wcześniej C.) k. 1402v.- (...), k.18-20, k. 612-613v., k. 1051v.- (...); dokumenty k. 100-114, k. 162-163, k. 179.

W zakresie wystaw psów rasy chart whippet, psy A. N. (1) były odznaczane, nadto wystawiała ona zwierzęta z grupy wiekowej powyżej 8 lat, klasyfikowane jako tzw. weteran. Także na tym polu psy A. N. (1) były wysoko oceniane na wystawach. Psy wystawiane przez A. N. (1) były zadbane, zdrowe, zdobywały wyróżnienia. W zakresie psów pochodzących z hodowli A. N. (1) zdarzały się przypadki chorych psów, które sprzedawała A. N. (1), czy nieporozumień na tle finansowym, nie tylko związanych ze sprzedanymi przez A. N. (1) psami. Na forach internetowych, w tym (...)pojawiały się wypowiedzi wskazujące na nieprawidłowe zachowanie A. N. (1) w zakresie rozliczeń finansowych związanych ze wspólnymi wyjazdami na wystawy czy kwestii pożyczania pieniędzy. Z uwagi na problemy A. N. (1) poprosiła M. S., aby te przechowała ona na swojej posesji psy należące do A. N. (1), w liczbie 14 sztuk, które to zwierzęta na podstawie decyzji Wójta Gminy S. z dnia 10 lutego 2012 roku znak: GN.R.(...)zostały czasowo odebrane ich opiekunowi M. S.. W późniejszym okresie, tj. poza granicami zarzutu z punktu I aktu oskarżenia, Związek (...) w (...) Oddział w R. przeprowadzał kontrole hodowli A. N. (1), w tym w dniu 3 grudnia 2011 roku, podczas której nie stwierdzono uchybień czy nieprawidłowości. Decyzją z dnia 9 sierpnia 2012 roku Wójt Gminy P. znak: IT.(...).GK umorzył postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia czy zachodzą przesłanki do odebrania zwierząt opiekunowi – A. N. (1). Rodzice A. N. (1) z uwagi na liczbę hodowanych przez nią zwierząt zwracali się do związku kynologicznego w R. z prośbą o pomoc, aby zmniejszyć rozmiary hodowli córki.

Dowód: zeznania świadka T. B. k. 1537v.-1540; zeznania świadka G. K. k. 1484v.-1485v., k. 486v., k. 773v.-774, k. 1164v.-1165v.; zeznania świadka W. K. k. 1484-1484v., k. 467v., k. 689-689v., k. 1159-1159v.; zeznania R. S. (2) k. 1451-1452v., k. 523v., k. 774-774v., k. 1162-1164v.; zeznania świadka L. W. k. 1494v., k. 481v.-482, k. 693-694, k. 1160v.; zeznania świadka M. W. (1) k. 1494-1494v., k. 539v., k. 778v.-776, k. 1161; zeznania świadka P. P. k. 1403-1403v., k. 116v.-117, k. 613v.-614, k. 1090v.- (...); zeznania świadka B. S. k. 1636-1637; zeznania świadka K. R. k.1350-1353, k. 775, k. 1676-1676v.; zeznania świadka M. S. k. 1279-1279v., k. 1762-1764; zeznania świadka V. M.

B. k. 360v.; zeznania świadka T. N. k. 1571v.- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej A. N. (1) k. 555v, k. 611v., k. 1029-1029v., k. 1045v.-1048v., k. 1054-1054v., k. 1059-1061, k. 1091v., k. 1102v.- (...), k. 1446v., k. 1463-1466, k. 1485v.- (...); dokumenty k. 26-38, k. 1-2, 204-205, k. 329-330, k. 331-338, k. 362, k. 407, k. 427-429, k. 433, k. 752, k. 767, k. 768, k. 1030-1043.

Oskarżona jest niekarana, bezrobotna, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu (k. 596, k. 845, k. 895, k. 982, k. 1076, k. 1213, k. 1359, k. 1379, k. 1488, k. 1816). W toku całego postępowania oskarżona (k. 555v, k. 611v., k. 1029-1029v., k. 1045v.-1048v., k. 1054-1054v., k. 1059-1061, k. 1091v., k. 1102v.- (...), k. 1446v., k. 1463-1466, k. 1485v.- (...)) nie przyznawała się do dokonania zarzucanego jej czynu. W postępowaniu przygotowawczym skorzystała z przysługującego jej prawa do odmowy składania wyjaśnień. W postępowaniu przed Sądem wielokrotnie składała wyjaśnienia, w tym odnosząc się do poszczególnych z przeprowadzonych dowodów, obszernie wyjaśniając nie tylko co do okoliczności faktycznych sprawy, ale przedstawiając również własną ocenę prawną zachowań objętych stawianym jej zarzutem, jak i zachowań świadków przesłuchanych w sprawie. Z obszernych i wielowątkowych wyjaśnień oskarżonych należy wskazać na okoliczności bezsporne, tj. prowadzenia przez nią na nieruchomości położonej w G. hodowli psów rasy (...), uczestnictwa przez oskarżoną w wystawach psów rasowych (...) podczas których była ona nagradzana i wyróżniana za psy które wystawiała, kontroli jakim poddawana była jej hodowla, a które przeprowadzone były w ramach (...) Oddziału Związku (...), Starostwa Powiatowego, czy Urzędu Gminy P., jak i okoliczności iż dwukrotnie były wszczynane wobec niej postępowania administracyjne w przedmiocie odebrania jej zwierząt. Nadto za bezsporne należy przyjąć, iż oskarżona hodowała psy rasy (...) w liczbie od 30 do 60 sztuk, zwierzęta te były trzymane w budynkach posadowionych na nieruchomości położonej w G., w tym przetrzymywane były one w metalowych klatkach. W wyjaśnieniach oskarżonych pojawia się również okoliczność, iż wystawiała ona psy w grupie wiekowej tzw. weteran, za które była wyróżniana. W zakresie okoliczności, iż oskarżona stała się ofiarą nagonki innych wystawców psów, w tym była szykanowana na forach internetowych np. (...), czy oceny warunków prowadzonej przez nią hodowli, w tym iż hodowane przez nią psy były zadbane, w bardzo dobrej kondycji, nakarmione, napojone, w związku z czym nie działa im się żadna krzywda – wyjaśnienia oskarżonej w tym zakresie nie stanowią opisu okoliczności w których ona uczestniczyła, lecz oceny, zabarwionej oczywiście subiektywnie i ukazujących ją jako ofiarę złośliwych działań ze strony wskazanych przez nią osób, których celem było wyeliminowanie jej ze środowiska hodowców, w którym odniosła sukcesy nie tylko na arenie krajowej, ale również międzynarodowej. Oskarżona w sposób obszerny odnosiła się do zeznań świadków A. Ś. (dawniej C.), E. P., P. P., I. G., W. K., A. B. (2), H. M., J. S. (1). I tak omówienie wyjaśnień oskarżonej, wymaga choćby skrótowego wykazania ocen jakie A. N. (1) wyraziła co do wskazanych powyżej świadków.

W odniesieniu do A. Ś., oskarżonej wyjaśniła, iż świadek ta założyła fundację wyłącznie na cele postępowania karnego toczącego się z udziałem A. N. (1), aby występować w tej sprawie jako strona. Świadek ta nigdy nie była na terenie hodowli oskarżonej, jej zeznania stanowią subiektywną oceną wypracowaną po tym jak A. Ś. zobaczyła budynki, w których oskarżona prowadzi hodowlę.

Co do zeznań E. P., oskarżona wyjaśniła iż świadek ta nigdy nie była na terenie jej hodowli. Jako motywację, z powodu której świadek ta miała złożyć obciążające oskarżoną zeznania upatruje ona w zemście, gdy A. N. (1) odmówiła E. P. dalszych wspólnych wyjazdów na wystawy. Oskarżona wyjaśniła, iż pomiędzy nią a E. P. powstały nieporozumienia na tle finansowym, w tym rozliczenia wspólnych wyjazdów na wystawy. Oskarżona oceniła, iż E. P. z pomocą jej wrogów, którzy m.in. zazdrościli jej sukcesów hodowlanych, ukuła intrygę, aby podważyć autorytet oskarżonej jako hodowcy i człowieka. W tym celu na forum dogomania założyła temat, na którym stara się podburzyć opinię publiczną przeciwko A. N. (1). W zakresie opisu zachowania oskarżonej podczas wyjazdu na L. (...) w sierpniu 2011 roku oskarżona wyjaśniła, iż E. P. kłamie na temat, aby oskarżona biła swoje psy, nie dawała im jeść, pić, nie wypuszczała z klatek w samochodzie.

W zakresie zeznań P. P. oskarżona wyjaśniła, iż świadek ta chciała jeździć wspólnie z oskarżoną na wystawę, w zamian za co miała wykonać dla oskarżonej stronę internetową. Oskarżona pojechała kilkakrotnie z P. P. na wystawy, w tym za granicę, lecz P. P. nie wykonała dla oskarżonej strony internetowej. Na tym tle między kobietami pozostają nierozliczone kwestie finansowej, w tym oskarżona uważa, iż P. P. jest jej winna około 2000 złotych.

Odnosząc się do zeznań I. G., oskarżona wyjaśniła iż pozostaje między nimi kwestia rozliczenia finansowego wspólnego wyjazdu na wystawę. Po tym I. G. miała wykazywać wobec oskarżonej nieuzasadnioną wrogość. Kiedy I. G. została rzecznikiem dyscyplinarnym Związku (...) w L. zaczęła gnębić oskarżoną, wyszukiwać wobec niej przyczyny, aby zawiesić ją w prawach członka. Świadek ta, na kanwie sprawy z W. K. miała zmuszać oskarżoną do określonego zachowania strasząc ją sądami koleżeńskimi czy zawieszeniem w prawach członka związku kynologicznego. I. G. organizowała również wobec hodowli A. N. (1) kontrole, które nie wykazały nieprawidłowości w jej prowadzeniu.

Co do zeznań H. M., oskarżona wyjaśniła, iż świadek była jej przyjaciółką, która oczerniała ją, kłamliwie donosiła na nią. Z kolei świadek J. S. (1), jako przyjaciółka R. S. (2), a także E. P. również uczestniczyła w działaniach skierowanych przeciwko niej.

Nadto w wyjaśnieniach oskarżonej pojawia się okoliczność, iż jest ona bardzo emocjonalnie związana ze swoimi psami, gdyby zarzuty stawiane jej w zakresie nieprawidłowych warunków hodowli były prawdziwe, nie wygrywałaby ona wystaw, na których pokazywała swoje psy. Oskarżona oceniła, iż jest ofiarą publicznej nagonki, w tym jest szkalowana, oczerniana, aby wyeliminować ją ze środowiska uznanych hodowców, w którym to procederze uczestniczy wiele osób.

Tylko to niezwykle syntetyczne zestawienie niezwykle obszernych wyjaśnień oskarżonej wykazuje, iż ich ocena wymaga nie tyle wnikliwego rozważenia wszystkich podnoszonych przez oskarżoną okoliczności, co wyeliminowania z nich ocen i odseparowania w ten sposób wyłącznie okoliczności faktycznych obiektywnych czy bezspornych. I tak, wyjaśnienia oskarżonej co do tego, iż prowadzona przez nią hodowla psów rasy char whippet była prawidłowa w świetle regulacji prawnych, tzn. nie dochodziło w niej do przypadków znęcania się nad zwierzętami – ten obszar rozważań zarezerwowany jest dla Sądu, który uprawniony jest do wiążącej prawnej oceny zachowań oskarżonej. W zakresie okoliczności o celowym, złośliwym działaniu wskazanych przez oskarżoną osób, których zamiarem było zniszczenie autorytetu oskarżonej jako hodowcy, Sąd zauważa iż oskarżona bezkrytycznie odnosi się do swoich zachowań, przedstawia je z jednostronną, oczywiście subiektywną narracją, przypisując sobie działania podejmowane wyższymi pobudkami, oczywiście pozytywnymi, a osobom w których zeznaniach znajdują się okoliczności przeciwne – działanie w celu zniszczenia jej i pozbawienia autorytetu hodowcy. Takie prymitywne przedstawienie sprawy poddanej prawnokarnej ocenie niniejszego Sądu jest oczywiście nieprawidłowe, wymagałoby bowiem założenia apriorycznego, iż oskarżona prowadzi hodowlę bez żadnych uchybień, podczas gdy wskazani przez nią świadkowie są zawistni i za wszelką cenę chcą uniemożliwić oskarżonej dalsze prowadzenia hodowli, w której odnosiła ona liczne sukcesy. Nadto, oskarżona nie dostrzega, aby jej zachowania na tle rozliczeń finansowych transakcji sprzedaży psów czy wspólnych wyjazdów na wystawy były nieprawidłowe, przyjmując iż świadkowie w których zeznaniach opisano te okoliczności, np. W. K. złożyli te zeznania w instrumentalnym celu zaszkodzenia oskarżonej, pomijając zupełnie fakt, czy okoliczności te miały miejsce a tym samym czy oskarżona nie zachowała należytej staranności w rozliczeniach finansowych ze swymi kontrahentami czy znajomymi podczas wspólnych wyjazdów na wystawy. Z tych względów Sąd wyłącznie uznał wyjaśnienia oskarżonej za wiarygodne w zakresie, w którym można odnaleźć bezsporne okoliczności sprawy tj. fakt prowadzonej przez oskarżoną hodowli psów rasy (...), orientacyjnej liczby psów jakimi opiekowała się oskarżona, w tym liczby zwierząt jakie znajdowały się w hodowli w dniu 25 października 2011 roku, miejsca prowadzenia hodowli, rozkładu i stanu pomieszczeń i nieruchomości jako takiej, uczestniczenia przez oskarżoną w wystawach psów krajowych i międzynarodowych, wspólnych wyjazdów na te wystawy, korzystania przez oskarżoną z klatek w hodowli, członkowska oskarżonej w związku kynologicznym, najpierw w oddziale w L., potem w R., kontroli jakim poddawana była hodowla oskarżonej z ramienia Związku (...) w L. czy Fundacji (...), czy wreszcie toczących się wobec oskarżonej postępowań administracyjnych. W zakresie negocjowania przez oskarżoną sprawstwa zarzucanego jej czynu w zakresie znęcania się nad zwierzętami, wyjaśnienia te stanowią subiektywną ocenę oskarżonej, która bezkrytycznie odnosi się do własnego zachowania, przyjmując iż osoby zeznające na jej niekorzyść zeznają kłamliwie, działają z niskich pobudek zniszczenia jej i zdyskredytowania jako hodowcy. W tym zakresie zeznania oskarżonej nie posłużyły do dokonania ustaleń faktycznych sprawy, gdyż Sąd w oparciu o całość zgromadzonego materiału dowodowego sprawy poczynił własną ocenę prawnokarną zachowania oskarżonej.

Sąd, przed oceną zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, zauważa iż niektórzy ci świadkowie, z racji swoich pasji i zainteresowań wykazywali szczególne zainteresowanie toczącym się postępowaniem, w tym ich zeznania wykazują zabarwione emocjonalnie oceny zachowania oskarżonej, wynikające z ich doświadczeń ze zwierzętami jak i przyjętym standardem opieki nad nimi. Mając w polu widzenia tę konstatację, Sąd przyjął iż zeznania wszystkich świadków są wiarygodne, lecz wyrażone nimi oceny nie stanowiły dla Sądu kategoriycznych i wiążących elementów, a tym samym punktem wyjścia dla oceny zachowania oskarżonej pod kątem prawnokarnym. Należy również wskazać, iż w grupie świadków przesłuchanych w sprawie możliwe jest ich pogrupowanie w oparciu o opisane poniżej kryteria.

Świadkowie: E. P. (k. 1405v.- (...), k. 120-122, k. 503-504, k. 614-615v., k. 1056v.- (...), k. 1061), P. P. (k. 1403-1403v., k. 116v.-117, k. 613v.-614, k. 1090v.- (...)), R. S. (2) (k. 1451-1452v., k. 523v., k. 774-774v., k. 1162-1164v.), I. G. (k. 1447-1449, k. 159v.-161, k. 687v.-688v.), J. S. (1) (k. 1482v.- (...), k. 236-237, k. 686v.-687, k. 1140-1141), W. K. (k. 1484-1484v., k. 467v., k. 689-689v., k. 1159-1159v.), R. S. (1) (k. 1453v.- (...), k. 318v.-319, k. 692-692v., k. 1141v.- (...)), M. W. (2) (k. 1617-1619), G. K. (k. 1484v.-1485v., k. 486v., k. 773v.-774, k. 1164v.-1165v.), Ł. W. (k. 1564v.- (...)), M. S. (k.1279-1279v., k. 1762-1764), E. R. 9k. (...)-1736v.), M. L. (k. 1662-1662v.) czy K. P. (k. 1804-1806) oskarżoną poznali w związku ze wystawami psów rasowych na których spotykali się, lub na które razem podróżowali (E. P., P. P., J. S. (1), W. K., R. S. (1)). Świadkowie E. P., J. S. (1), R. S. (2) i W. K. zeznali na okoliczność nieprawidłowego zachowania oskarżonej podczas wspólnych wyjazdów na wystawy. Pomijając rozliczenia finansowe, wskazać należy iż w zeznaniach tych świadków opisane są zachowania oskarżonej, która nie zaopatrywała swoich psów w pożywienie i wodę na czas wystawy jak i transportu, korzystała z karmy znajdującej się na stoiskach reklamowych, nie zachowywała środków ostrożności podczas wyprowadzenia psów przy postojach, przewoziła psy w samochodzie niezabezpieczone czy przetrzymywała psy zamknięte w samochodzie przez wiele godzin. Dodatkowo w zeznaniach W. K. opisano, iż oskarżona przewiozła zabrudzone odchodami szczeniaki, a E. P. – przypadek bicia psa czy wykonywania przez oskarżoną samodzielnie zabiegów szycia rany psa. Świadkowie P. P., K. P., Ł. W., G. K., M. W. (2), R. S. (1) w zachowaniu oskarżonej podczas wystaw nie zaobserwowali niczego nieprawidłowego. Nie można jednak wyłącznie w oparciu o zestawienie liczby świadków, którzy zeznali iż w zachowaniu oskarżonej nie zauważyli nieprawidłowości wykluczyć, aby zeznania E. P., J. S. (1), R. S. (2) czy W. K. były kłamliwe a tym samym niewiarygodne. Zeznania tych świadków, podobnie jak pozostałych z tej grupy należy poddać wnikliwej ocenie, mając na uwadze wzajemne powiązania czy relacje między nimi, a pozostałymi świadkami przesłuchanymi w sprawie.

E. P. zeznała na okoliczności zachowania oskarżonej podczas wystawy na (...) w sierpniu 2011 roku, kiedy oskarżona biła swojego psa, zwierzęta pozostawiła zamknięte w klatkach w samochodzie, nie zapewniła psom karmy i wody na czas wystawy. Nadto oskarżona na czas kontroli w 2011 roku miała wywieźć psy do M. S., gdzie z powodu braku karmy jedno lub dwa zwierzęta miały paść z głodu. Świadek ta zeznała również, iż słyszała, aby oskarżona w ramach hodowli trzymała 100 psów, jak i to iż na forum portalu dogomania zamieściła ona ogłoszenie dotyczące warunków hodowli oskarżonej, na które odpowiedziało wiele osób przedstawiając dokumenty z kontroli jakie miały miejsce w hodowli oskarżonej. Świadek E. P. zanegowała przy tym, aby namawiała świadków zeznając w niniejszej sprawie do złożenia zeznań obciążających oskarżoną.

Oceniając zeznania tego świadka należy wskazać, iż E. P. wykazała znaczne zainteresowanie toczącym się postępowaniem, aktywnie poszukiwała świadków w sprawie, nadto od innych osób występujących w sprawie w charakterze świadków uzyskiwała informacje o warunkach hodowli oskarżonej. Niezależnie od motywów działania oskarżonej, wskazać należy iż radykalizacja osądów w jej zeznaniach, w tym kategoriyczność ocen iż zachowanie oskarżonej stanowiło znęcanie się nad zwierzętami, w świetle całokształtu materiału dowodowego sprawy, w tym iż zwierzęta hodowane przez oskarżoną, nie tylko te wystawiane, ale również znalezione na terenie nieruchomości oskarżonej w G. w dniu 25 października 2011 roku nie wykazywały oznak niedożywienia, znajdowały się w dobrej kondycji – nie pozwala podzielić oceny tegoż świadka o znęcaniu się oskarżonej nad jej psami. Zachowania oskarżonej, która pożywienie dla zwierząt na czas wystaw zabezpieczała poprzez stosika reklamowe, na których udostępniano próbki karmy jak i kwestie nierozliczenia finansowego wspólnych wyjazdów na wystawy wykazują, iż oskarżona borykała się z problemami finansowymi na tle hodowli psów. Oskarżona przyznała również iż w hodowli korzystała z klatek, jednak podczas kontroli w dniu 25 października 2011 roku nie stwierdzono, aby zwierzęta w

nich przetrzymywane wykazywały objawy długotrwałego w nich umieszczenia. Należy również wskazać, iż w zakresie zeznań tegoż świadka, iż oskarżona wywozła psy do M. S. na czas kontroli jakimi poddawana była jej hodowla są prawdziwe, lecz już w zakresie padnięcia zwierząt z głodu z powodu niezabezpieczenia przez oskarżoną karmy dla zwierząt na czas ich pozostawienia u M. S. nie są one zgodne z rzeczywistością. W odniesieniu do zeznań świadka, aby oskarżona podczas wystawy w sierpniu 2011 roku miała dwukrotnie uderzać psa, na skutek czego świadek podejrzewała iż zwierzę padło – w zeznaniach świadka M. L. okoliczność ta została zanegowana, nadto trudno przyjąć, aby oskarżona bez żadnych świadków zdołała pozbyć się czy ukryć zwłoki zwierzęcia. Tym samym z uwagi na to, iż świadek w tym zakresie zeznała nie tyle na okoliczności o których usłyszała, widziała czy logicznie wydedukowała, co wykazała w tych zeznaniach swoje negatywne nastawienie do oskarżonej, w ocenie Sądu nie wykazały one, aby oskarżona znęcała się nad psami podczas wystawy na Litwie w sierpniu 2011 roku.

W odniesieniu do zeznań J. S. (1), wskazać należy pojawiają się w nich okoliczności, iż podczas wspólnych wyjazdów na wystawy psów oskarżona nie zabezpieczała dla psów karmy, korzystała z karmy znajdującej się przy stoiskach reklamowych, pozwalając aby psy najadły się, nadto nie zabezpieczała psów na czas jazdy samochodem czy wypuszczała je podczas postojów luzem, bez kontroli. Zeznania te są spójne z wyjaśnieniami oskarżonej, jak i zeznania innych świadków przesłuchanych w sprawie. Stąd zostały one obdarzone wiarą w zakresie zachowania oskarżonej podczas wystaw, jako wynikające ze spostrzeżeń świadka, poczynionych w sposób wywarzony i zobiektywizowany.

Co do zeznań R. S. (2) wskazała ona, iż oskarżona trzymała psa podczas wystawy w B. przez wiele godzin w klatce w samochodzie, bez podawania wody, pokarmy i wyprowadzenia. W swych zeznaniach świadek opisywała również kwestie zwrotu pożyczki udzielonej przez nią oskarżonej, czy zasłyszanych podczas rozmowy telefonicznej z oskarżoną wulgarnych słów jakimi zwracała się ona do swoich psów. Nadto w relacji świadka z oskarżoną, która początkowo były towarzyskie i przyjazne, na tle kwestii finansowych zaistniał konflikt, po którym świadek zaprzestała kontaktów z oskarżoną. Świadek zeznała również, iż inne osoby miały nierozwiązane problemy finansowe z oskarżoną. Wskazać należy, iż w zeznaniach świadka znaczący jest opis zachowania oskarżonej podczas wystawy w B., gdzie oskarżona przetrzymywała psa przez wiele godzin zamkniętego w klatce. Z uwagi na skonfliktowanie świadka z oskarżoną, jak i wyłącznie jednostkowy przypadek nieprawidłowego zachowania, jakiego miała dopuścić się oskarżona wobec swojego psa, Sąd na podstawie tych zeznań nie zakwalifikował zachowania oskarżonej jako znęcania się nad zwierzętami, przy czym ocenia zeznania tego świadka jako wiarygodne w tym znaczeniu iż świadek szczerze zeznaje co do okoliczności w których uczestniczyła jak i konsekwentne.

Zeznania W. K. Sąd ocenił jako wiarygodne, logiczne i konsekwentne. Świadek w odniesieniu do zarzutu stawianego oskarżonej opisał wyłącznie jedno zdarzenie, kiedy oskarżona zabrała na wystawę, na którą podróżowano samochodem świadka brudne szczeniaki. Świadek zeznał, iż oskarżona zabrała brudne szczeniaki, ponieważ jechali oni z jednej wystawy na drugą, nie było więc czasu aby szczeniaki te wyczyścić. W odniesieniu do oceny stanu zwierząt, jakie wystawiała oskarżona świadek zeznał, iż były one w dobrej kondycji, oskarżona podczas wystaw opiekowała się nimi należycie, w tym karmiła, poila, wyprowadzała. Stąd ze względu na wywarzony charakter jego zeznań, w których nie pomijał on okoliczności negatywnych dla oskarżonej, Sąd obdarzył je wiarą w całości.

W zeznaniach P. P. świadek opisała, iż podczas wystaw oskarżona opiekowała się swoimi psami, karmiła je, poila, podczas postojów wyprowadzała je. Świadek ta miała z oskarżoną nierozliczone kwestie finansowe na tle wykonania przez świadka strony internetowej dla oskarżonej. Świadek R. S. (1) zeznał, iż podczas wyjazdów na wystawy oskarżona dbała o swoje psy, poila je, korzystała z klatek. Świadek miał z oskarżoną problemy z rozliczeniami finansowymi, stąd zaprzestali wspólnych wyjazdów na wystawy. Nie zaobserwował, aby psy oskarżonej były zaniedbane ani chore. Świadek G. K. w 2014 roku widziała warunki, jakie panują w hodowli oskarżonej, oceniła iż są one dobre. Świadek Ł. W. podczas wspólnych wyjazdów na wystawy od 2011 roku nie zaobserwował, aby psy oskarżonej było chore czy zaniedbane. Świadek E. R. zeznała, iż spotykała oskarżoną podczas wystaw psów. Zakupiła również od niej psa rasy (...). W kontakcie z psami oskarżonej ocenia, iż nie występowały nieprawidłowości, co przekładałoby się na ich zachowanie, wygląd, zdrowie. Świadek M. L. spotkała oskarżoną i E. P. na wystawie na (...) w sierpniu 2011 roku, kiedy to kobiety mieszkały obok siebie na eurokampie. W zachowaniu oskarżonej nie dostrzegła nieprawidłowości, w tym aby biła ona swoje psy, nie karmiła ich, nie poila, nie wyprowadzały na spacer, trzymała zamknięte w klatkach przez

wiele godzin. Świadek M. W. (2) zeznał, iż wielokrotnie z oskarżoną wyjeżdżał na wystawy psów. Wystawiane przez nią zwierzęta była zawsze w doskonałej formie, zadbane. Zeznał, iż E. P. jak i inne osoby wielokrotnie nakłaniały go na złożenie zeznań obciążających oskarżoną. W zakresie tytułów psów z hodowli oskarżonej, zeznał iż miała ona wiele pokoleń psów z tytułami championów i interchampionów.

I tak sumaryczne zestawienie tej grupy świadków wykazuje, iż każde z nich obserwowało pewien wycinek zachowania oskarżonej, a nadto zachowało określone doświadczenia z kontaktów z nią. W tych zeznaniach przewijają się kwestie nierozwiązanych rozliczeń finansowych z oskarżoną, tylko niektórzy zaobserwowali i ocenili niektóre zachowania oskarżonej jako nieprawidłowości w hodowanych przez nią zwierzętach. Na tej grupie zeznań nie można kategorycznie ocenić, aby oskarżona znęcała się nad swoimi psami, gdyż w tych zeznaniach nie ujawniono trwałych, ciągłych nieprawidłowości ze strony oskarżonej. Także okoliczności, iż w późniejszym okresie niż czasokres zarzutu oskarżona nadal prowadziła ona hodowlę, poddawana była kontroli czy nawet warunki w niej panujące przedstawione zostały w reportażu telewizyjnym, nie przesądza o tym, iż zachowania oskarżonej wyczerpywały znamion czynu zabronionego z ustawy o ochronie zwierząt. Należy bowiem ocenić zachowania oskarżonej w oderwaniu od ocen przedstawionych przez niektórych świadków, skupiając się na zobiektywizowaniu okoliczności ustalonych przez Sąd pod kątem prawnokarnym.

Osobną grupę zeznań stanowią zeznania osób, które kontakt z oskarżoną miały przy okazji prowadzonej praktyki weterynaryjnej czy oceniania psów wystawianych przez nią, czy były obecne podczas kontroli jaka odbywała się w hodowli oskarżonej w dniu 25 października 2011 roku. Świadek S. G. (k. 1536-1540) przez wiele lat doraźnie leczył psy oskarżonej, szczepił je. W dniu 25 października 2011 uczestniczył w kontroli hodowli oskarżonej w G.. Wówczas ocenił, iż zwierzęta oskarżonej zachowywały się normalnie, reagowały poprawnie, nie miały wyraźnych zmian na skórze, ubytków włosów. Ich stan, kondycja, odżywianie nie budziło zastrzeżeń. Część zwierząt biegała wolno, część była zamknięta w pomieszczeniach, pojedyncze psy umieszczono w klatkach. Stan tych psów, które umieszczono w klatkach nie odbiegał od psów przebywających w innych pomieszczeniach. Świadek T. B. (k. 1537v.-1540) zeznał, iż z psami oskarżonej miał styczność jako sędzia na wystawach. Oskarżoną ocenia jako wybitnego hodowcę chartów whippet. W 2013 roku był na kontroli hodowli oskarżonej, nie stwierdzono wówczas nieprawidłowości. Świadek zeznał, iż oskarżona wystawiała psy z grupy wiekowej tzw. weteran, które były w bardzo dobrej kondycji. Zeznał, iż wobec oskarżonej od kilku lat nagłośniona jest zła atmosfera, głównie w Internecie, miały miejsce spotkania dotyczące oskarżonej w (...) Oddziale Związku (...). Świadek A. B. (1) (k. 1490v.- (...), k. 686-686v., k. 1255v.- (...)) zeznał, iż rozmawiał z A. C. na temat warunków hodowli prowadzonej przez oskarżoną, wcześniej poznał oskarżoną jako wykładowca technikum weterynaryjnego, do którego oskarżona uczęszczała. Świadek J. W. (k. 1404-1405, k. 98v.-99v., k. 615v.-616v., k. 1087-1089v.) zeznał, iż w dniu 25 października 2011 roku uczestniczył w kontroli hodowli oskarżonej. Opisał warunki panujące w pomieszczeniach, w tym iż psy trzymane były w klatkach ustawionych jedna na drugiej. Psy znajdowały się w dobrej kondycji, nawet te trzymane w klatkach nie wykazywały żadnych odchyłeń od normy. Świadek J. S. (2) (k. 1570v.-1571v.) zeznał, iż wielokrotnie był na terenie hodowli oskarżonej, nie zauważył nieprawidłowości w jej prowadzeniu. W ciągu wielu lat znajomości z oskarżoną wielokrotnie oskarżona korzystała z pomocy świadka w lecznicy. Świadek A. R. (k. 1540-1541) była na terenie hodowli oskarżonej w 2013 roku, nadto poznała ją jako sędzia na wystawach psów. W zakresie kontroli, w których świadek uczestniczyła, zeznała ona iż psy oskarżonej były w bardzo dobrej kondycji, nie wykazywały żadnych zmian na skórze, żadnych ran. Świadek A. K. (2) (k. 1700-1702) jako sędzia na wystawach i zoolog wysoko oceniał stan psów wystawianych przez oskarżoną. W roku 2009 lub 2010 odwiedził oskarżoną w jej hodowli w G., gdzie nie zauważył nieprawidłowych warunków w obchodzeniu się oskarżonej ze zwierzętami. Psy oskarżonej miały dobry kontakt z człowiekiem, nie były wygłodzone, przestraszone.

Zeznania tych świadków zostały w całości obdarzone wiarą i uczyniono na ich podstawie ustalenia faktyczne w sprawie. Pochodzą one od osób niezwiązanych z żadną stroną postępowania, profesjonalistów którzy kontakt z oskarżoną nawiązali w toku wykonywanej praktyki weterynaryjnej, działalności naukowej, wystawowej czy pełnionej funkcji w ramach inspekcji weterynaryjnej.

Odrębnie ocenione zostaną zeznania świadków osób, które z oskarżoną mają nierozwiązane kwestie finansowe. I tak świadkowie M. W. (1) (k. 1494-1494v., k. 539v., k. 778v.-776, k. 1161) i L. W. (k. 1494v., k. 481v.-482, k. 693-694,

k. 1160v.) zeznały, iż od oskarżonej zakupiły szczeniaka rasy chart whippet, który miał problemy z pęcherzem. Świadkowie odwiedzili oskarżoną na terenie jej hodowli w G., widzieli psy jakie były tam trzymane, ich liczbę obliczyły na około 10 – 20 sztuk. Pojawiła się kwestia ceny sprzedaży psa, która okazała się sporna. Nadto świadkowie oczekiwały pomocy od oskarżonej w kwestii wychowania szczeniaka, na które oskarżona nie wykazała zrozumienia i cierpliwości.

Świadek K. R. (k. 1350-1353, k. 775, k. 1676-1676v.) zakupiła w 2000 lub 2001 roku od oskarżonej psa rasy chart angielski, który okazał się chory – cierpiał na alergię. Świadek chciała oddać psa oskarżonej, ale A. N. (1) niechętnie na to przystała a dodatkowo nie zwróciła świadkowi pieniędzy za psa. Świadek wielokrotnie kontaktowała się z oskarżoną w tej sprawie, oskarżona zapewniała iż zwróci pieniądze, ale w wyznaczonym terminie ani później tego nie zrobiła. W zakresie negatywnych zachowań oskarżonej wobec psów nie widziała takich przypadków, z forum w Internecie dowiedziała się, że oskarżonej zarzuca się nieprawidłowe zachowania wobec zwierząt.

Świadek B. S. (k. 1636-1637) zeznał na okoliczności nierozliczenia się z oskarżoną pod względem finansowym, kiedy to oskarżona otrzymała pieniądze za zakupionego przez niego szczeniaka, przy czym zwierzę nie zostało świadkowi wydane. W tej sprawie prowadzone było postępowanie przed Sądem koleżeńskim. O przypadkach znęcania się nad psami nic nie wie, nie był na terenie hodowli oskarżonej.

Zeznania tych świadków zostały obdarzone wiarą w całości, jako wywarzone, spójne i konsekwentne, w tym w odniesieniu do świadka K. R. zeznała ona na okoliczności jej osobistych doświadczeń z oskarżoną, jak i informacji jakie uzyskała na temat oskarżonej ze stron internetowych.

Sklasyfikowane i ocenione wspólnie zostaną zeznania świadków: E. A. (k. 1495v.- (...)), L. R. (k. 1452v.-1453v., k. 232v.-233v., k. 691v.-692, k. 1105-1106v.) i I. G. (k. 1447-1449, k. 159v.-161, k. 687v.-688v.) jako osoby działające w ramach Związku (...), które miały styczność z oskarżoną w ramach przeprowadzonych kontroli z ramienia związku. E. A. zeznała, iż w okresie członkostwa oskarżonej w Związku (...) Oddziale w L. wobec hodowli oskarżonej przeprowadzane były kontrole, które wykazały nieprawidłowości, w tym iż psy trzymane były w nieodpowiednich warunkach. Oskarżona trzymała za dużą liczbę zwierząt, w klatkach. Oskarżona nie wypełniła zaleceń pokontrolnych, wszczęto postępowanie dyscyplinarne wobec niej. Nadto oskarżona nie pozwoliła przeprowadzić niezapowiedzianych kontroli. Świadek L. R. zeznał, iż poznał oskarżoną po tym jak została członkiem Związku (...) w Oddziale w R. w 2008 roku. Był on na terenie hodowli oskarżonej, nie stwierdził nieprawidłowości. Kontrole w ramach Oddziału w R. odbywały się regularnie, nie stwierdzono pogorszenia się warunków hodowli. Świadek I. G. przeprowadzała kontrolę hodowli oskarżonej, gdy ta była członkiem Związku (...) Oddział w L.. W czasie kontroli zaobserwowała, iż psy trzymane były w klatkach, na śniegu nie było widocznych śladów łap które wskazywałyaby aby psy miały swobodny wybieg, nadto psy nie miały odpowiedniego dostępu do wody i żywności, w powietrzu wyczuwało się opary moczu. Zeznania tych świadków są wiarygodne, w tym znaczeniu iż świadkowie zeznali na okoliczności, w których uczestniczyli, z tym że odmiennie oceniali oni warunki hodowli oskarżonej. Tym samym w tym zakresie, zeznania te nie zostały użyte przy odtworzeniu ustaleń faktycznych sprawy, lecz posłużyły wyłącznie do ustalenia jakie warunki panowały w hodowli, w tym – co wynika z pozostałego materiału dowodowego sprawy – iż oskarżona korzystała z klatek, których wymiary opisano w protokole oględzin.

Świadkowie A. Ś. (C. k. 1402v.- (...), k.18-20, k. 612-613v., k. 1051v.- (...)) i A. B. (2) (k. 1449-1450v., k. 181v., k. 689v.-690v., k. 1225v.- (...)) występowały w sprawie z uwagi na działalność w fundacjach, których celem statutowym było m.in. ochrona zwierząt i ochrona przyrody i środowiska naturalnego.

Świadek A. Ś. wystąpiła z inicjatywą przeprowadzenia kontroli w hodowli oskarżonej w dniu 25 października 2011 roku, złożyła pisemną interwencję jak i zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez A. N. (2), uczestniczyła w kontroli jej hodowli, przy czym nie została wpuszczona na jej teren. Do świadka wpłynęły zawiadomienie o nieprawidłowościach w hodowli psów prowadzonej przez A. N. (1), przy czym jako datę początkową wskazywany był rok 2005. W związku z uzyskanymi informacjami podjęła ona działania na forum m.in. Związku (...) w R. celem zainicjowania kontroli jej hodowli przez tenże Związek. Nadto na stronie internetowej Fundacji (...)! – Punkt

P. zamieściła apel o kontakt z osobami, które posiadają informacje na temat hodowli prowadzonej przez oskarżoną. Świadek kontaktowała się ze Oddziałem Związku (...) w L., gdzie uzyskała informacje o nieprawidłowościach w prowadzonej przez oskarżoną hodowli psów. Od wielu osób świadek pozyskała informacje, iż oskarżona znęca się nad zwierzętami, wyludza pieniądze.

Świadek A. B. (2) jako działaczka w Fundacji (...) skontaktowała się z oskarżoną na początku grudnia 2010 roku, kiedy w listopadzie 2010 roku wpłynęły zgłoszenia o hodowli prowadzonej przez oskarżoną, w tym złego traktowania, braku opieki medycznej, niekontrolowanego rozrodu, złego odżywiania, utrzymywania w nieodpowiednich warunkach. Podczas wizyty w grudniu 2010 roku w hodowli znajdowało się około 30 psów rasy (...). W budynkach, gdzie znajdowały się psy wyczuwalny był bardzo mocny fetor moczu, psy biegały bez opieki, nie posiadały dostępu do świeżej wody. W budynkach klatki na zwierzęta ustawione były piętrowo, umieszczone w nich zwierzęta nie mogły się swobodnie poruszać, oskarżona miała sama zszywać ich rany bez znieczulenia. Podczas wizytacji oskarżona otrzymała od fundacji w darowiźnie karmę dla psów.

Zeznania świadków A. Ś. (C.) i A. B. (2) również Sąd obdarzył wiarą i na ich podstawie poczynił ustalenia faktyczne w sprawie. Podobnie jak w przypadku pozostałych świadków, Sąd skupił się na wyselekcjonowaniu obiektywnie sprawdzanych faktów od ocen. I tak w zakresie zeznań A. B. (2) za miarodajne dla sprawy są spostrzeżenia tegoż świadka z wizyty w hodowli oskarżonej w grudniu 2010 roku, a więc liczby psów przetrzymywanych przez oskarżoną, trzymania ich w klatkach, w tym ustawionych piętrowo. Okoliczność, czy zwierzęta miały zapewnioną wodę, jest o tyle trudna do weryfikacji, iż świadek A. B. (2) wizytowała hodowlę oskarżonego wyłącznie raz, nie miała częstszych okazji do poczynienia spostrzeżeń o stanie hodowli oskarżonej. Z kolei zeznania A. Ś. są miarodajne w zakresie działań podejmowanych przez świadka w ramach fundacji, której celem statutowym jest ochrona zwierząt i niesienie im pomocy. Z uwagi na to, iż świadek A. Ś. wiedzę o stanie hodowli oskarżonej czerpała od osób trzecich, nie była na terenie hodowli oskarżonej, jej zeznania nie stanowią podstaw do kategorycznego zakwalifikowania zachowania oskarżonej jako znęcania się nad zwierzętami.

Kolejną grupę zeznań świadków poddaną ocenie są zeznania świadków: H. M. (k. 1491v.- (...)), A. K. (1) (k. 1533-1536), M. J. (k. 1568-1569), J. O. (k. 1569-1570v.) i T. N. (k. 1571v.- (...)). Osoby te są znajomymi, współpracownikami, rodziną i sąsiadami oskarżonej.

H. M. zeznała, iż zna oskarżoną od 2009 roku, w przeszłości wielokrotnie jeździła z nią na wystawy, bywała około 10 razy w jej hodowli w G.. Podczas wspólnych wyjazdów na wystawy widziała, aby oskarżona biła zwierzęta, jak i wychudzone i chore są psy w hodowli oskarżonej. Z uwagi na problemy finansowe oskarżonej, świadek kupowała karmę dla jej psów, opłacała zabiegi weterynaryjne zwierząt oskarżonej. Psy trzymane przez oskarżoną w klatkach nie miały wystarczającą przestrzeni, nie miały wody, były wychudzone. Psy oskarżonej dzieliły się na dwie grupy: wystawowe oraz te trzymane w klatkach. Liczba psów oskarżonej sięgała nawet 100 sztuk. Kiedy oskarżona wyjeżdżała na kilka dni, opiekę nad psami sprawował pomocnik oskarżonej. W sprawie warunków hodowli oskarżonej świadek skontaktowała się z E. P., anonimowo poinformowała o stanie hodowli oskarżonej, gdyż bała się zachowania A. N. (1), która jest w jej ocenie osobą agresywną.

A. K. (1) i J. O. są znajomymi oskarżonej, znają się od czasów szkolnych. Pochlebnie zeznawały o oskarżonej, w tym o jej oddaniu dla zwierząt, w tym dla rasy psów chart whippet. A. K. (1) wielokrotnie bywała na terenie hodowli oskarżonej, nie widziała nieprawidłowości w warunkach jakie zapewniła ona zwierzętom. Na nieruchomości w G. zorganizowany był wybieg na psów, w pomieszczeniach znajdowały się wersalki, materace. Oskarżona korzystała z klatek, ale psy nie były trzymane tam słoczone. A. K. (1) widziała, iż oskarżona ma problemy z utrzymaniem płynności finansowej, pożyczala jej pieniądze. J. O. wspólnie z oskarżoną jeździła na wystawy psów, oskarżona korzystała podczas nich z klatek.

Świadek M. J. pomagał oskarżonej w hodowli w okresie do 2010, lub 2011 roku. Psom oskarżonej nic nie brakowało, były zadbane, wykarmione, wypuszczane na wybieg, miały wodę. Nie występowała selekcja zwierząt w hodowli

oskarżonej, wszystkie były traktowane jednakowo. Lekarze, do których oskarżona wozila zwierzęta, nie mieli zastrzeżeń co do ich stanu zdrowia.

Świadek T. N. zeznała, iż w hodowli córki stosowane były klatki, ale psy były wykarmione, dostawały wodę, były wypuszczane, aby wybiegały się. Z uwagi na zablokowanie możliwości prowadzenia hodowli przez Związek (...), oskarżona nie mogła sprzedawać szczeniaków, nie miała dochodów. Rodzice pomagali jej, kupowali jedzenia dla psów. Doraźną pomoc udzielał M. J.. Psy trzymane w klatkach były wypuszczane 5 razy dziennie.

Z zeznań tych świadków wynikają odmienne co do oceny warunki hodowli oskarżonej. Każdy z tej grupy świadków potwierdził, iż oskarżona korzystała w hodowli z klatek, lecz zwierzęta tam trzymane było wyprowadzane, dostawały jedzenie, picie, same klatki były sporych rozmiarów, solidnej budowy. W zeznaniach H. M. pojawia się okoliczność segregacji psów i odmiennego ich traktowania, w zależności od tego czy psy były wystawiane czy nie. Świadkowie ci, oprócz M. J., potwierdzają również iż oskarżona miała problemy z utrzymaniem płynności finansowej, nie miała pieniędzy na bieżące wydatki, pożyczala pieniądze, w tym H. M. kupowała dla niej karmę, opłacała leczenie zwierząt. Świadek H. M. radykalnie ocenia zachowania oskarżonej, także A. K. (1) wykazuje, z uwagi na wieloletnią znajomość z oskarżoną, subiektywną a poprzez to korzystną dla niej ocenę jej postępowania. Z kolei T. N., pomimo iż jest osoba bliską dla oskarżonej w sposób pozytywny opisywała jej postępowanie, zeznając iż córka opiekowała się psami, karmiła je, poila, na czas jej wyjazdów zapewniała opiekę dla psów, z drugiej strony przyznaje iż w hodowli córka korzystała z klatek, z czym związane były nieprawidłowości. Tym samym podobnie jak oceniając zeznania świadków m.in. E. P., Sąd oparł się na okolicznościach sprawdzalnych, w tym opisie warunków hodowli oskarżonej, pomijając oceny jakie prezentowali świadkowie, i w tym zakresie zeznania tychże świadków uczynił podstawą ustaleń faktycznych sprawy.

W zakresie zeznań świadka V. M. B. (k. 360v.), zeznał on na okoliczności odebrania psów poddanych przez niego oględzinom na nieruchomości należącej do M. S., która opiekowała się zwierzętami należącymi do oskarżonej. Sąd uznał zeznania te za wiarygodne w całości, jako pochodzące od obcej dla stron postępowania, która z okolicznościami sprawy zetknęła się w związku z wykonywanymi przez nią obowiązkami służbowymi.

W zakresie wszystkich zeznań świadków przesłuchanych w sprawie Sąd przyjął, iż są one wiarygodne w tym znaczeniu, iż świadkowie zeznawali szczerze i konsekwentnie na okoliczności w których uczestniczyli lub słyszeli. Z uwagi jednak na wielość nie tyle opisów stanów w których świadkowie uczestniczyli, co ocen w nich zawarte pod kątem tego czy oskarżona znęcała się nad zwierzętami, a przetrzymywane przez nią zwierzęta znajdowały się w niewłaściwych warunkach bytowych, w tym rażącym niechlujstwie – Sąd w tym zakresie dokonał własnych wartościowań w oparciu o zasady prawidłowego rozumowania czy doświadczenia życiowego.

W odniesieniu do zgromadzonych w sprawie dokumentów, w tym opinii lek. weterynarii należy wskazać, iż dokumenty te w znacznej mierze stanowią pisma wytworzone przez działaczy organizacji społecznych, które w sprawie oskarżonej podejmowali interwencje. Stanowią one dowód tego, iż osoby w niej wskazane złożyła oświadczone widniejącej tam treści. Nadto wśród dokumentów zgromadzonych w sprawie istotne znaczenia ma protokół przeszukania i oględzin hodowli oskarżonej jak i dokumentacja fotograficzna. Także dokumenty przedłożone przez oskarżoną stanowią miarodajny element dokumentacji sprawy. W tym zakresie każdy ze zgromadzonych w sprawie dokumentów stanowi wiarygodny dowód w zakresie pozyskania go, sporządzenia i przeprowadzenia zgodnie z wymogami procedury karnej, nadto żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności, ani prawdziwości. Odnosząc się do opinii lekarsko – weterynaryjnej (k. 507-519) wskazać należy, iż biegły ocenił, iż warunki hodowli oskarżonej, w tym miejsce przetrzymywania zwierząt, ich przetrzymywanie, brak zapewnienia dostępu do wody i pożywienia, przetrzymywanie ich w klatkach, czy zamkniętym samochodzie, wyczerpało znamiona znęcania się nad zwierzętami. Czyniąc taką konstatację biegły odniósł się do całości zgromadzonego wówczas materiału dowodowego sprawy, przy tym wyakcentował oparcie się podczas opiniowania na notatce urzędowej k. 3-4, pisma Powiatowego lekarza Weterynarii w P., w którym przytoczona jest opinia Instytutu (...) k. 47, postanowieniu w przedmiocie dowodów rzeczowych, w którym wymieniono zaświadczenia o szczepieniu przeciwko wściekliźnie w liczbie szt. 76, zeznaniach J. W. k. 98, zeznaniach E. P. k. 120-122, informacji Związku (...) Oddział w L. k. 157-158, zeznaniach I. G. k. 159-161 i zeznaniach A. B. (2), na podstawie których biegły wydał opinię, iż hodowla A. N. (1) odbiegała od właściwych

standardów, stąd jej zachowanie należy ocenić jako wyczerpujące znamiona znęcania się nad zwierzętami. Z uwagi na to, iż w opinii tej biegły skupił się na informacjach niestanowiących strictly materiału dowodowego uzyskanego w sposób pierwotny w sprawie, np. notatce urzędowej, czy piśmie Powiatowego Lekarza Weterynarii w P. J. W., jak i ocenę biegłego iż organy Inspekcji Weterynaryjnej zobowiązane były w sprawie z badań zwierzęta ujawnione w hodowli oskarżonej, czego nie uczyniono, jak i oparcie się w swej opinii wyłącznie na zeznań osób, które Sąd ocenia iż nieobiektywnie oceniali oni okoliczności sprawy, Sąd nie podzielił ostatecznej konkluzji biegłego co do wyczerpania przez oskarżoną znamion przestępstwa znęcania się nad zwierzętami, opierając się na nie tyle ocenach wynikających ze zgromadzonego materiału dowodowego, co sprawdzanych okolicznościach faktycznych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przepis art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2011 roku) zabraniał znęcania się nad zwierzętami, rozumianego jako zadawanie albo świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień zwierzętom, w tym utrzymywania zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania, w tym utrzymywanie ich w stanie rażącego niechlujstwa oraz w pomieszczeniach albo klatkach uniemożliwiających im zachowanie naturalnej pozycji czy trzymania zwierząt na uwięzi, która powoduje u nich uszkodzenie ciała lub cierpienie oraz nie zapewnia możliwości niezbędnego ruchu. Z ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika zaś, że znęcanie się oznacza działanie lub zaniechanie polegające na umyślnym zadawaniu bólu fizycznego lub dolegliwych cierpień, powtarzającym się albo jednorazowym, lecz intensywnym i rozciągniętym w czasie, zazwyczaj jest działaniem złożonym z wielu fragmentów wykonawczych działania przestępczego, ale nie wyklucza działania jednorazowego, jeżeli intensywnością swą i zadawaniem cierpień psychicznych realizuje stan faktyczny powszechnie rozumiany jako znęcanie się (SN z 9.6.1976 r., VI KZP 13/75, OSNKW 1976, Nr 7–8, poz. 86 oraz wyr. SN z 8.2.1982 r., II KR 5/82, OSNPG 1982, Nr 8, poz. 114, wyr. SN z 30.8.1871 r., I KR 149/71, OSNPG 1971, Nr 12, poz. 238). Powyższe odnosi się niewątpliwie również do interpretacji przestępstwa znęcania się nad zwierzętami. Ustawa o ochronie zwierząt przyznaje bowiem ochronę każdemu zwierzęciu przed znęcaniem się nad nim i wprowadza zasadę humanitarnego traktowania wszystkich zwierząt rozumianą jako traktowanie uwzględniające potrzeby zwierzęcia oraz zapewniające mu opiekę i ochronę, co ogranicza sferę swobody działania człowieka wobec zwierzęcia oraz nakłada na ludzi pewne obowiązki względem zwierząt w zakresie odpowiedniego ich traktowania.

Mając na uwadze powyższe rozważania w ocenie Sądu nie sposób w zachowaniu oskarżonej, przy czym wskazać należy na ustalony przez Sąd stan faktyczny sprawy w tym wymiary klatek stosowanych przez oskarżoną, stanu zabudowań z których korzystała oskarżona przy hodowli, somatycznego stanu zdrowia zwierząt, jak oceny pod kątem behawioralnym ich zachowań, Sąd nie mógł dopatrzeć się elementów definicji pojęcia znęcania się nad zwierzętami w zachowaniu oskarżonej. Zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdza bowiem, aby zachowanie A. N. (1) wypełniło znamiona zarzuconego jej przestępstwa, a mianowicie polegało na zadawaniu bólu fizycznego lub cierpień psom, które utrzymywała.

Z osobowego materiału dowodowego sprawy, w tym zeznań świadków A. Ś., E. P., H. M., I. G., A. B. (2), które uprzednio tj. przed dniem 25 października 2011 roku wykonywały kontrolę hodowli oskarżonej, odwiedzały oskarżoną w G., wyjeżdżały z oskarżoną na wystawy a nadto uczestniczyły w kontroli hodowli oskarżonej w październiku 2011 roku (przy czym A. Ś. nie była wpuszczona na jej teren) nie wynika, iż oskarżona w sposób ciągły zapewniała zwierzętom nieprawidłowe warunki bytowe, w tym trzymała je w ciasnych klatkach, nie zapewniała jedzenia, picia, czy biał. Po zapoznaniu się z dokumentacją fotograficzną sprawy, jak i poszczególnymi zeznaniami świadków przesłuchanymi w sprawie, zwłaszcza lekarzami weterynarii którzy dokonali oględzin hodowli w dniu 25 października 2011 roku, jak i protokołem oględzin stwierdzić należy, iż spójnie i korespondująco wszyscy ci świadkowie jak i pozostałe dowody wykazały, iż warunki bytowe psów hodowanych przez oskarżoną były raczej prymitywne, w tym z uwagi na stopień modernizacji poszczególnych pomieszczeń w budynkach posadowionych na nieruchomości w G.. Bezsporne jest również to, iż psy nie wykazywały oznak niedożywienia, jak i permanentnego przetrzymywania w klatkach. Nie były one chore, ich sierść nie nosiła ran, ubytków, kończyny nie były okaleczone.

Tym samym oceny wyrażone w zeznaniach świadków, aby zachowania oskarżonej stanowiły znęcanie się nad zwierzętami, Sąd nie podzielił nie tyle z uwagi na całokształt materiału dowodowego sprawy, ale ocenę o stanie zwierząt jaką poczynili lekarze weterynarii dokonujący oględzin hodowli oskarżonej w dniu 25 października 2011 roku. Sąd dostrzega, iż oskarżona wykazuje znaczące oddanie swojej pasji jaką jest hodowla psów rasy (...), lecz podzielać oceną świadka J. W. (k. 1405) wskazać należy iż oskarżona hodowała zbyt dużo psów, nie miała środków aby zapewnić im godziwe warunki bytowania, stąd pojawiły się niedociągnięcia w warunkach prowadzonej przez nią hodowli, lecz nie zostały one ocenione jako zadawanie albo świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień przez oskarżoną jej psom. Zachowania oskarżonej nie można ocenić jako intencjonalnie złe traktowanie zwierząt, bowiem nie tylko psy oskarżonej było wyróżniane na wystawach psów rasowych, gdzie zaniedbanie i złe warunki bytowania psa zostałyby z łatwością dostrzeżone, ale również psy ujawnione podczas kontroli w dniu 25 października 2011 roku nie wykazywały objawów niedożywienia, odwodnienia, nie były chore, ani zaniedbane, wykazywały dostateczne uspołecznienie, w tym w kontakcie z człowiekiem nie okazywały bojaźni czy strachu. Świadkowie dysponujący wiedzą medyczną, zeznali iż psy ujawnione w hodowli oskarżonej zachowywały się normalnie, reagowały poprawnie, nie miały widocznych zmian na skórze, bez ubytku włosa, w normalnej kondycji.

W obliczu przedstawionych wyżej okoliczności nie sposób w ocenie Sądu uznać, iż A. N. (1) swym zachowaniem popełniła przestępstwo znęcania się nad zwierzętami. O ile bowiem trudno przyjąć, iż psy, których dotyczy przedmiotowy zarzut były utrzymywane w najbardziej pożądanym warunkach bytowych jakie oczekiwane byłyby od osoby uważającej się miłośnikiem psów, nie można przyjąć iż psy te nie miały zapewnionych warunków bytowych na podstawowym poziomie egzystencjalnym, a nadto nieprawidłowości stwierdzone w warunkach hodowli, tj. nadmierna liczba psów, czy nawet przejściowe trzymanie ich w klatkach – nie sposób stwierdzić, iż te niewłaściwe warunki bytowania były efektem umyślnego działania oskarżonej na szkodę tych zwierząt. Analiza materiału dowodowego prowadzi bowiem do jednoznacznego wniosku, iż zwierzęta na posesji oskarżonej żyły w skromnych warunkach, ale ich potrzeby zostały zaspakajane, tak iż nie wykazywały one objawów chorobowych, nie tylko somatycznych ale również relacji z człowiekiem.

Sąd ocenia, iż oskarżona niedostosowana swoich możliwości majątkowych i lokalowych do prowadzenia hodowli takich rozmiarów (niektórzy świadkowie zeznali, iż hodowla oskarżanej liczyła nawet 100 psów), miała ona trudności z utrzymaniem płynności finansowej, lecz nie można na podstawie z żadnych z przeprowadzonych dowód przyjąć iż po stronie oskarżonej istniała zła wola, która jest konieczna do przypisania przestępstwa będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Stwierdzone w czasie kontroli uchybienia, czy podczas poprzednich kontroli z ramienia Związku (...) Oddział w L. nie mogą bowiem świadczyć o tym, iż A. N. (1) znęcała się nad psami. To kwestia postawy oskarżonej, która nie potrafiła zrealizować swoich możliwości prowadzenia hodowli psów, w tym jaką liczbą zwierząt może ona się opiekować, aby wystarczały jej środków na ich wykarmienie, czy pomoc innej osoby w okresie kiedy oskarżona wyjeżdżała na wystawy, stanowiła przyczynę wszczęcia niniejszego postępowania, jednak ostatecznie nie można stwierdzić, aby zachowanie oskarżonej wyczerpało znamiona przestępstwa. Okoliczności ujawnione w trakcie sprawy wykazały, iż oskarżona ma problemy finansowe, nadto nie wykazuje woli zmiany swojego postępowania, w zakresie ograniczenia liczebności prowadzonej hodowli, podejmowane wobec niej działania, np. ze strony Związku (...) Oddział w L. przez I. G. traktowała jako zemstę tegoż świadka za nierozliczone kwestie finansowe, w czym I. G. miała wykorzystywać pełnią w Związku (...) w L. funkcję rzecznika dyscyplinarnego. Podczas osobistej styczności z oskarżoną Sąd spostrzegł, iż bezkrytycznie ocenia ona swoje postępowania, w kategoriach spisku ocenia zachowania świadków zeznających w sprawie na jej niekorzyść, w tym ich działania traktuje jako próbę wyeliminowania jej ze środowiska wystawców i hodowców psów rasowych, gdzie odnosiła znaczące sukcesy. Sąd pragnie zauważyć, iż oskarżona jako miłośnik zwierząt winna dostrzec, iż miłość do zwierząt nie oznacza niekontrolowanego pod względem liczebności ich trzymania, ale podejmowanie takich działań aby zapewnić zwierzętom które się posiada odpowiednich warunków bytowych. W odniesieniu do przetrzymywania zwierząt w klatkach, na podstawie całokształtu materiału dowodowego sprawy nie można przyjąć, aby którekolwiek zwierzę hodowane przez oskarżoną wykazywało skutki szkodliwego przetrzymywania w klatkach (stłoczenie), aby poprzez piętrowe ich ustawienie zwierzęta odniosły szkodę objawiającą się w stanie ich zdrowia czy zachowaniu.

Sąd, w zakresie zeznań świadków, jakoby oskarżona biła zwierzęta (H. M. i E. P.) nie tyle potraktował te relacje jako odosobnione, co dotyczące pojedynczych przypadków, przy czym Sąd nie potrafił ustalić szerszego kontekstu sytuacji w których to takich sytuacji miało dochodzić – nie potraktował tych zachowań jako objawów znęcania się oskarżanej nad zwierzętami. Są to oczywiście zachowania, które Sąd potępia, ale nie jest możliwe bez określenia skutków takich działań oskarżanej zakwalifikować je jako działania o takim stopniu złej woli, intensywnych, które winny zostać ocenione pod kątem reakcji prawnokarnej.

W ocenie Sądu, mając na uwadze poczynione wyżej ustalenia, końcowo brak jest podstaw do podzielenia wersji zaprezentowanej przez oskarżyciela, iż oskarżona znęcała się nad zwierzętami, przy czym Sąd odmienia ocenę motywację oskarżonej, ale także zaprezentowaną przez oskarżoną motywację świadków zeznających w sprawie. Sąd nie dopatrywał się przy tym, aby oskarżona padła ofiarą nieuzasadnionej nagonki czy zemsty. Oskarżona nie zachowała staranności w rozliczeniach finansowych ze znajomymi czy klientami, nadto nie zapewniła hodowanym przez siebie psom możliwie najlepszych warunków, gdyby ograniczyła liczebność prowadzonej przez siebie hodowli, tym samym nie sposób przyjąć, aby działania, zwłaszcza przedstawicieli fundacji czy Związku (...) Oddziału w L. były nieuzasadnione i stanowiły złośliwą nagonkę na jej osobę i prowadzoną przez nią hodowlę.

W odniesieniu do powyższego wskazania wymaga fakt, iż brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżona swą postawą wobec psów powodowała u nich cierpienia fizyczne lub psychiczne. Przepięstwo będące przedmiotem niniejszej sprawy, o którym mowa w art. 35 ust. 1a (w obecnym brzmieniu) ustawy o ochronie zwierząt może być popełnione tylko umyślnie i to wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, co wielokrotnie podkreślał również Sąd Najwyższy (wyr. SN z dnia 16 listopada 2009 roku, V KK 187/09). Chodzi tu więc o świadome zadawanie bólu lub cierpienia zwierzęciu. Do przypisania zatem odpowiedzialności za wskazane wyżej przestępstwo znęcania się koniecznym jest ustalenie, że sprawca chciał zadawać pokrzywdzonemu cierpienia fizyczne lub moralne, dokuczyć, skrzywdzić. Tak więc niezbędne jest wykazanie tego szczególnego nastawienia sprawcy. Niewątpliwie w zachowaniu oskarżonej nie sposób dopatrzeć się takiej umyślności warunkującej zaistnienie przestępstwa. A. N. (1) bowiem co prawda nie zapewniła psom najlepszych możliwych warunków bytowych, jednak jak wykazano wyżej niewątpliwie nie wynikało to z jej rażącego niedbalstwa, czy też złej woli, ale z niedostosowania przez oskarżoną warunków jakimi dysponowała do wielkości prowadzonej hodowli.

W konsekwencji powyższych ustaleń i rozważań Sąd uznał, iż zarzut postawiony procesowo A. N. (1) nie znalazł oparcia w materiale dowodowym sprawy ocenionym zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi, zasadami doświadczenia życiowego i logiką sytuacji.

Sąd opierając się na poczynionych ustaleniach, po dokonaniu zaprezentowanej powyżej oceny faktyczno-prawnej dostępnego materiału dowodowego na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk w zw. z art. 414 § 1 zd. 2 kpk uniewinnił A. N. (1) od dokonania zarzucanego jej czynu uznając, iż czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego. Zdaniem Sądu zachowanie oskarżonej nie wypełniło znamion przestępstwa znęcania się nad zwierzętami stypizowanego w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (w brzmieniu do dnia 31 grudnia 2011 roku), bowiem mimo, iż warunki w jakich przebywały zwierzęta nie były wzorowe, to nie mniej jednak nie sposób w oparciu o zgromadzone dowody uznać, iż oskarżona umyślnie powodowała jakiegokolwiek cierpienia psów i przejawiała zachowania wskazane w postawionym jej zarzucie.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów procesu zostało wydane na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk, zgodnie z którym w razie wydania orzeczenia uniewinniającego ponosi je Skarb Państwa.

Mając zatem powyższe na względzie Sąd orzekł, jak w wyroku.